

STOICA, D. (DUMITRESCU)

Pictor

N. 11 mai 1886, Zănoaga, Dolj - m. 20 dec. 1956, București.

Școala Elementară de Meserii din Vișina (Olt), Școala de Arte Frumoase din București (1900-1905), Academia de Arte Frumoase din München (1909), unde l-a avut profesor pe Angelo Inco. A călătorit și studiat în Italia și Franța.

A fost ilustrator de carte la Editura *Cartea Românească* (1920-1927), apoi pictor și restaurator la Muzeul Militar din București. A participat la mai multe expoziții: Sala Minerva din București (1915), Arta română la Iași (1918), Muzeul Războiului din Paris (1919), *Cartea Românească* (1926-1989), Sala Universul (1946).

A pictat compoziții istorice, scene de război (contribuind la educarea patriotică a maselor), peisaje, portrete, târguri, hanuri, obiceiuri, în timp de iarnă sau vară, petreceri populare.

Lucrările sale mai importante: **Intrarea triumfală a lui Mihai Viteazul în Alba Iulia, Stejarul din Borzești, Cuza Vodă și Moș Ion Roată, La han, Barbu Lăutaru, Luptele de la Mărășești.**

